

Ewentualnie

stwierdzenie, że nie powiadamiając Komisji o przyjęciu przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Komisji 2005/28/WE z dnia 8 kwietnia 2005 r. ustalającej zasady oraz szczegółowe wytyczne dobrej praktyki klinicznej w odniesieniu do badanych produktów leczniczych przeznaczonych do stosowania u ludzi, a także wymogi zatwierdzenia produkcji oraz przywozu takich produktów Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło swoim zobowiązaniom, ciążącym na nim na mocy art. 31 tej dyrektywy;

- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2005/28/WE upłynął w dniu 29 stycznia 2006 r.

(¹) Dz.U. L 91, str. 13.

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-84/07)

(2007/C 95/37)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Zavvos i H. Støvlbaek)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że dopuszczając się zachowania opisanego w skardze Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 3, art. 4 ust. 1 lit. b) oraz art. 12 dyrektywy Rady 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniającej dyrektywę 89/48/EWG (¹);

- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem Komisji Republika Grecka odmawia wzięcia pod uwagę i uznania dyplomów optyków wydawanych przez włoski

instytut kształcenia na podstawie umowy franchisingowej zawartej z grecką instytucją kształcenia.

Zdaniem Komisji władze greckie mogą badać co do zasady, czy dyplom ten daje dostęp do tego zawodu; okoliczność, że został on wydany w ramach umowy franchisingowej nie ma znaczenia dla uznania przez władze greckie. Dyrektywa 92/51 nie wprowadza żadnego rozróżnienia w tym zakresie. Komisja twierdzi ponadto, że niniejsza sprawa nie dotyczy art. 149 WE i 150 WE ani art. 16 greckiej konstytucji, ponieważ sporne dyplomy są w zwykłym trybie wydawane przez włoski instytut kształcenia, a nie przez greckie instytuty kształcenia, z którymi zostały zawarte umowy franchisingowe.

Z tych samych względów odmowa przez władze greckie uwzględnienia i uznania wskazanych włoskich dyplomów narusza art. 3 i 12 dyrektywy 92/51. Ponadto zdaniem Komisji z pewnej liczby skarg wynika, że władze greckie zobowiązywały skarżących, którzy wnosili o uznanie włoskiego dyplomu uzyskanego we Włoszech, do odbycia stażu adaptacyjnego. Praktyka taka jest sprzeczna z art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 92/51, zgodnie z którym władze greckie są zobowiązane do pozostawienia zagranicznym wnioskodawcom wyboru między stażem adaptacyjnym a testem umiejętności.

(¹) Dz.U. L 209 z 24 lipca 1992 r., str. 25-45.

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-85/07)

(2007/C 95/38)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Włoska uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 5 ust. 1 i art. 15 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (¹) w ten sposób, że

- w odniesieniu do pilotażowego obszaru dorzeczy Serchio, z wyłączeniem dorzeczy wschodnich Alp, północnych, środkowych i południowych Apeninów,
- nie złożyła sprawozdania podsumowującego w rozumieniu art. 15 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE z analiz wymaganych na mocy art. 5 tej dyrektywy i
- nie przeprowadziła analiz i przeglądów wymaganych na mocy art. 5 ust. 1;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa 2000/60/WE została transponowana do prawa włoskiego dekretem legislacyjnym nr 152 z dnia 3 kwietnia 2006 r. Dekret ten wymienia w art. 64 osiem obszarów dorzeczy: wschodnich Alp, Padu, północnych Apeninów, pilotażowy obszar dorzecza Serchio, obszar dorzeczy środkowych Apeninów, północnych Apeninów, Sardynii i Sycylii.

Dyrektywa weszła w życie w dniu 22 grudnia 2000 r. Analizy i przeglądy wymagane na mocy art. 5 ust. 1 dyrektywy dla tych ośmiu obszarów dorzeczy powinny być zostać przeprowadzone do dnia 21 grudnia 2004 r.

Ponadto należało przedłożyć Komisji do dnia 22 marca 2005 r. sprawozdanie podsumujące z analiz przeprowadzonych zgodnie z art. 5 w odniesieniu do każdego obszaru dorzeczy, jak przewidziano w art. 15 ust. 2 dyrektywy.

Z analiz komunikatów władz włoskich wynika natomiast, że w odniesieniu do pięciu z ośmiu obszarów dorzeczy brakuje informacji lub są niekompletne.

Republika Włosa nie przedłożyła sprawozdania podsumowującego z analiz i przeglądów wymaganych na mocy art. 5 dla pilotażowego obszaru dorzecza Serchio i dla części obszarów dorzeczy wschodnich Alp, północnych, środkowych i południowych Apeninów i uchybiła w ten sposób swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 15 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE.

Ponieważ brak jest przeciwnych informacji, Komisja stwierdza, że Republika Włosa naruszyła poza tym swój obowiązek przeprowadzenia w wyznaczony terminie analiz i przeglądów wymaganych na mocy art. 5 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE zgodnie ze specyfikacjami technicznymi w załącznikach II i III tej dyrektywy dla wymienionych w poprzednim akapicie obszarów dorzeczy.

(¹) Dz.U. L 327, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-88/07)

(2007/C 95/39)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: **Komisja Wspólnot Europejskich** (Przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i A. Alcover San Pedro, pełnomocnicy)

Strona pozwana: **Królestwo Hiszpanii**

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że
 - wycofując z obrotu znaczną liczbę produktów wytworzonych z gatunków roślin, legalnie wyprodukowanych lub sprzedawanych w innym państwie członkowskim, na podstawie praktyki administracyjnej polegającej wycofaniu z obrotu wszelkich produktów zawierających gatunki roślin nieujęte w załączniku do rozporządzenia ministra z dnia 3 października 1973 r., ponieważ uznaje się je za produkty lecznicze sprzedawane bez obowiązkowego zezwolenia,
 - oraz nie informując Komisji o podjęciu takich środków,
- Królestwo Hiszpanii naruszyło zobowiązania, które na nim ciążyą na mocy art. 28 i 30 WE oraz art. 1 i 4 decyzji nr 3052/95/WE (¹);
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja uważa, że wycofując z obrotu produkty wytworzone z roślin, legalnie wyprodukowane lub sprzedawane w innych państwach członkowskich, na podstawie praktyki administracyjnej, zgodnie z którą uznaje się za produkty lecznicze (i w związku z tym wymagające zgodnie z przepisami uzyskania zezwolenia), wszelkie produkty zawierające gatunki roślin nieujęte w załączniku do rozporządzenia ministra z dnia 3 października 1973 r. oraz nie informując jej o podjęciu środków w celu wycofania z obrotu tych produktów, w terminie 45 dni od chwili ich podjęcia, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 28 i 30 WE oraz art. 1 i 4 decyzji nr 3052/95/WE.

(¹) Decyzja nr 3052/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 1995 r. ustanawiająca procedurę wymiany informacji w sprawie krajowych środków wprowadzających odstępstwa od zasady swobodnego przepływu towarów we Wspólnocie, Dz.U. L 321, str. 1.